

Arrest

nr. 75 068 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 november 2011 met referentienummer 11811.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 september 2010 het Rijk binnen en diende op 16 september 2010 een asielaanvraag in. Op 24 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Narajanganj. Twee van uw broers zouden politiek actief zijn voor de "Jamaat-e-Islam". Hoewel u niet juist wist wat ze voor de partij deden, zou u de partij zelf ook gesteund hebben. In 1991 zou u met een Bengaalse vrouw met de Pakistaanse nationaliteit getrouwd zijn. In 1996 zou de Awami League aan de macht gekomen zijn en er zou een aanklacht tegen u en uw broers neergelegd zijn. Om aan deze vervolging te ontsnappen zou u naar Pakistan vertrokken zijn. Hier zou u bezig geweest zijn om de Pakistaanse nationaliteit te verkrijgen, maar uiteindelijk zou u in 2001 teruggekeerd zijn naar Bangladesh. Tegen betaling zou u er voor gezorgd hebben dat uw naam uit de aanklacht werd verwijderd, waardoor deze aanklacht voor u ten einde liep. In februari 2010 zou u toevallig langs een meeting van de Awami League zijn gelopen. U zou zijn blijven staan om het programma te volgen. Even later zouden uw broers en hun aanhangers deze meeting met veel geweld aangevallen hebben. U zou uw broers gevraagd hebben om weg te gaan. Enige tijd later zou u via uw broers vernomen hebben dat er een klacht was neergelegd tegen hen en men zou ook u bij de verdachten hebben geplaatst. U zou ruzie hebben gekregen met uw broers en u zou besloten hebben om Bangladesh te verlaten. U zou over land, via India, Pakistan, Iran en Turkije naar Europa gereisd zijn. Op 16 september 2010 diende u een asielaanvraag in België in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een print van het internet, de omslagen waarmee uw documenten verstuurd werden, een certificaat van uw chairman, uw geboorteakte en die van uw kinderen, juridische documenten en de aanklacht tegen u.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw bewering vervolgd te worden wegens uw politieke sympathieën en uw broers hun politieke activiteiten voor de "Jamaat-e-Islam". U beweerde een sympathisant te zijn van deze partij, maar hier kan maar weinig geloof aan worden gehecht. Zo verklaarde u vooreerst dat u door een Bengaal in België gewaarschuwd was, dat men u tijdens uw gehoor voor de asiendiensten zou testen op uw partijkennis. U verklaarde dan ook op de website van "Jamaat-e-Islam" geweest te zijn om u voor te bereiden daar u er niets van wist. Als bewijs hiervan legde u een print voor van deze website (gehoorverslag CVS p. 5). Deze handelwijze ondermijnt al de oprechtheid van uw beweringen enige sympathie te hebben voor deze partij. Hoewel u verklaarde stemmen de ronselen voor de verkiezingen, gaf u aan eigenlijk niets te weten van het programma waarmee de "Jamaat-e-Islam" naar de laatste verkiezingen stapte (gehoorverslag CGVS p. 6). U gevraagd naar de politieke coalitie waar "Jamaat-e-Islam" deel van uitmaakte, beweerde tot tweemaal toe verkeerdelijk dat ze samenwerkten met de Awami League. Pas later corrigeerde u dit naar het correcte "BNP" (gehoorverslag CGVS p. 7). U wist overigens niet wat het verkiezingsresultaat voor deze partij was na de laatste verkiezingen. U herhaalde verschillende malen dat het eigenlijk uw broers waren die actief waren voor de "Jamaat-e-Islam". U gevraagd naar hun activiteiten, bleef het antwoord schuldig; u wist zelfs niet zeker welke positie ze in de partij zouden bekleden (gehoorverslag CGVS p. 7). Dat u niets zou weten van uw broers hun politieke activiteiten is bevreemdend. U verwees immers geregeld naar hen als de politieke activisten van de familie. Bovendien verklaarde u tweemaal juridische problemen te kennen wegens hun politieke activiteiten (aanklachten van 1996 en 2010). Er kan dus maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering vervolgd te worden wegens uw politieke sympathieën en uw broers hun politieke activiteiten voor de "Jamaat-e-Islam". Wat betreft deze juridische vervolging dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw bewering aangeklaagd te zijn in 1996 ongeloofwaardig is. U legde hiermee in verband immers geen enkel document voor en u wist zelfs niet waar u nu juist van werd aangeklaagd (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts verklaarde u een tweede maal aangeklaagd te zijn in 2010. Ter ondersteuning van deze bewering legde u juridische documenten voor. Het is echter onvoldoende om juridische documenten voor te leggen; deze documenten dienen ondersteund te worden door aannemelijke verklaringen. Dit was bij echter niet het geval. Hoewel u verklaarde vervolging te vrezen in Bangladesh, nam u zelfs nooit de moeite om de door u voorgelegde juridische documenten door te lezen (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist dan ook niet juist waar u nu van beschuldigd wordt (gehoorverslag CGVS p. 8). Uw reactie hierop dat u het wel eens zou vragen en dat het antwoord voor een volgend gehoor zou zijn, spreekt van een ernstig gebrek aan interesse (gehoorverslag CGVS p. 8). U wist dan ook niet onder welke artikels u aangeklaagd werd, noch wist u welke rechtbank in Naryanganj juist verantwoordelijk was (gehoorverslag CGVS p. 9). U kon noch de rechter, noch de "investigating officer", noch de "officer in charge", of de "magistrate" bij naam noemen, hoewel uit informatie blijkt dat dit toch belangrijke individuen zijn in uw aanklacht (gehoorverslag CGVS p. 9). U kende de volledige naam en functie van

de aanklager niet. U toonde dan ook een totale disinteresse in uw zaak. Dit ondermijnt volledig het geloof in uw ingeroepen vrees voor vervolging. U verklaarde een advocaat te hebben in deze zaak, maar u sprak deze nooit, u kent zelfs zijn naam niet (gehoorverslag CGVS p. 9). U toonde dan ook geen enkel initiatief om uw ontoereikende kennis bij te schaven. Van iemand die bescherming vraagt wegens een aanklacht mag toch minstens enige kennis verwacht worden. Om te weten waarvan men juist wordt aangeklaagd is geen scholing nodig. Uiteindelijk haalde u maar aan niet zeker te weten of u al dan niet uw onschuld in deze zaak zou kunnen bewijzen, maar dat u vooral vertrokken was wegens de ruzies die u met uw broers had. Mocht hier nog enig geloof aan worden gehecht, dan dient te worden vastgesteld dat een familiegeschil bezwaarlijk als een daad van vervolging kan omschreven worden. Er is dan ook geen enkele reden waarom u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Daar u geen identiteitsmiddel met foto wist voor te leggen kunt u niet aannemelijk maken vermeld te staan in de door u neergelegde documenten. Uw geboorteakte, die van uw kinderen en uw chairmancertificate vormen dus enkel een mogelijk, maar geen zeker, bewijs van uw identiteit en die van uw kinderen. Ze voegen op zich dan ook niets wezenlijks toe aan uw dossier. Wat betreft uw juridische documenten mag gezien uw totale gebrek aan interesse en kennis over deze documenten, de authenticiteit ernstig betwijfeld worden. De internetprint voegt niets toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus, waar verzoeker vraagt “*de bestreden beslissing te vernietigen*”, benadrukt de Raad dat hij niet louter optreedt als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de “*schending van de materiële motiveringsplicht cfr. artn .2-3 wet van 29 juli 1981 inzake motivering*” in.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er omwille van het activisme van zijn familie voor de “Jamaat-e-Islam” geïsoleerd werd door leden van de Awami League.

3.2. Verzoeker legt enkel zijn geboorteakte neer alsook de geboorteakten van zijn kinderen, maar geen originele identiteitsstukken met foto. Dit klemt temeer nu verzoekers voorgehouden reisweg evenmin kan overtuigen. Zoals verzoeker reeds zelf aangaf op het CGVS “*Ik heb dit al eens verteld, misschien maak ik fouten*” (gehoorverslag CGVS, p.6) wijken zijn verklaringen in dit verband op het CGVS op verschillende punten af van zijn verklaringen op DVZ, onder meer inzake zijn vertrekdatum en zijn

verblijf in India. Verder zijn verzoekers verklaringen dat hij *“Reisde hele traject zonder documenten”* (verklaring DVZ), en ongecontroleerd landgrenzen kon oversteken (verklaring CGVS, p.6), geheel ongeloofwaardig gelet op de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover verzoeker verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten, wat aldus geenszins het geval is. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

3.3. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaagheden en hiaten in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven onderuithalen. Verzoeker was vooreerst geheel onwetend inzake de politieke partij waarvoor hij zich zou geëngageerd hebben, kende noch het partijprogramma noch de coalitie waarvan zijn partij deel uitmaakt, noch de laatste verkiezingsresultaten, niettemin zijn politiek engagement de kern uitmaakt van zijn asielaanvraag en hij ter verhoor zelf aangaf dat hij zich had voorbereid op vragen inzake zijn partij omdat *“ik weet er niets van”* (gehoorverslag CGVS, p.5) en ter adstructie een print van de website die hij geraadpleegd had, neerlegde. Dergelijke handelwijze tast verzoekers algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze aan en toont aan dat verzoeker tracht om de asielinstanties te misleiden. Verzoekers verklaringen inzake zijn beweerde vervolgingen door het gerecht kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker wist niet door welke rechtbank zijn zaak behandeld werd, noch wie er tussenkwam in zijn zaak, noch wat de actuele stand in de procedure is en weet zelfs niet waarvan hij beschuldigd wordt. Aldus zijn verzoekers onvoldoende over de gehele lijn.

3.3.1. Verzoeker argumenteert dat hij *“weet zich door de angst voor terugkeer geen houding te geven bij het toelichten van zijn wedervaren”*. Echter, op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen.

3.3.2. Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij *“beweert misverstaan en onjuist vertaald te zijn”*. Dit is immers een blote bewering die geen grondslag vindt in het administratief dossier, waaruit blijkt dat ter verhoor aan verzoeker telkens uitdrukkelijk werd gevraagd of hij de tolk begreep en er werd aangegeven dat dergelijke problemen gemeld moeten worden. Hij kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken. Verzoeker merkte op dat hij kampte met een *“medisch probleem door stress”*, stelde voor *“ik heb documenten die ik wil voorleggen, daar op kunt u misschien beslissing nemen”*, doch stemde er uiteindelijk mee in dat het verhoor toch kon plaatsvinden (gehoorverslag CGVS, p.2). Verzoeker heeft echter nooit een opmerking gemaakt met betrekking tot de communicatie en/of de tolk. Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt. Verzoeker licht bovendien niet toe door welke concrete elementen er eventueel een misverstand zou gerezen zijn. Zijn opmerking in het verzoekschrift is dus niet enkel laattijdig maar bovendien niet op concrete wijze gemotiveerd. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat zijn verklaringen foutief werden vertaald of geïnterpreteerd.

3.4. Ter adstructie van zijn asielaanvraag legde verzoeker een partijcertificaat, de aanklacht tegen hem en gerechtsdocumenten aangaande zijn vervolging neer. Verzoeker meent dat *“zijn beweerd gebrek aan interesse en kennis zijn absoluut niet voldoende om zijn bewijsstukken omtrent zijn effectieve vervolging in twijfel te trekken.”*

3.4.1. Verzoeker gaat er hoe dan ook aan voorbij dat neergelegde documenten om enige bewijswaarde te hebben dienen te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu gelet op wat voorafgaat geenszins het geval is. Wat het certificaat van zijn partij betreft dient te worden vastgesteld dat partijgetuigenissen geen officieel karakter hebben zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en ze aldus niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Verder zijn de gerechtsstukken die verzoeker

neerlegde niet vergezeld van een eensluidend verklaarde vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze stukken. Bovendien blijkt uit het dossier dat verzoeker zelfs de inhoud niet kende van de gerechtsdocumenten die hij zelf neerlegde ter adstructie van zijn zaak en hij zelf aangaf deze nooit te hebben doorgelezen, wat wederom wijst op zijn uitgesproken desinteresse in zijn vluchtmotieven. De neergelegde bewijsstukken doen dan ook geenszins afbreuk aan de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas.

3.5. Verzoeker beperkt zich verder in het zeer summiere verzoekschrift tot het louter herhalen en bevestigen van het asielrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier, op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing en dan ook onverminderd overeind blijven.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK